

TRAJNICE ZA SUHE ZIMSKE ŠOPKE

Pozimi lahko domače šopke oblikujemo s sveže nabranimi rastlinskimi deli. Lahko pa si materiale nabereмо in posušimo še v toplejših delih leta in jih potem pozimi uporabimo. Takšni suhi šopki so mnogo bolj trajni in ne potrebujejo nege.

Skoraj so že minili časi, ko je bilo v uporabi veliko plastičnega cvetja. Marsikateri dom je bil z njim okrašen, ker je trajalo in trajalo. Tudi po grobovih ga je bilo vse polno. Sčasoma pa ga je vse bolj začelo zamenjevati skoraj prav tako trpežno in dolgo lepo naravno suho cvetje, ki pa zaradi svojega porekla in strukture ni tako ledeno hladno in nenaravno, kot je plastično, čeprav dobro posnema naravne oblike in barve.

Suho cvetje res ni tako barvito, kot je sveže, saj med sušenjem izgubi nekaj svoje sveže barvitosti. Zato včasih vidimo tudi neznansko nenaravno in kričeče pobarvane suhe rastlinske dele. Sicer pa ljudje radi iščemo nemogoče in pri tem včasih neokusno pretiravamo. Tako občasno na trgu najdemo tudi modro sveže cvetje krizantem, vrtnic, nageljnov in še česa, kar v naravi ne pozna modre barve. Prav tako nekatere vrste žitnega klasja in travne bilke barvajo v rdeče, modro in druge kričeče barve, ki jih v naravi ni.

Preprosti šopek iz cvetov enega izmed rmanov in cvetnih latov perjanke.

Pri suhem cvetju običajno lahko pričakujemo bolj ali manj ohranjene naravne barve. Sicer pa so mnogi rastlinski suhi deli ob svoji umirjeni barvitosti predvsem zanimivi zaradi svojih oblik in strukture.

Pri mnogih trajnicah so za zimske šopke uporabna posušena cvetna stebela s semenskimi glavicami. Spomnimo se samo na rudbekije, ameriški slamnik, plahtico, orlice, kresnice, sibirske perunike, hoste, hermelike. Njihova odcvetela cvetna stebela z razvijajočim se ali že razvitim semenjem vred enostavno porežemo in shranimo za zimo. Prav tako mnoge odcvetele travne late. Med njimi so nekateri tako trpežni, da zdržijo v šopku tudi več kot leto dni. Naj omenim samo nekatere: obrad, šašulica, rušnata masnica, kosmatka, trstikovec, trstikasta stožka, trajno proso, perjanke, zlatolaska in tameda.

Veliko pa je trajnic, ki jim brez škode za izgled gredice na domačem vrtu med samim cvetenjem odrežemo nekaj cvetov in jih posušimo za zimo. Poklicni cvetličarji, ki hočejo doma pridelati tudi tisto, kar je na trgu teže dosegljivo ali je dražje od doma pridelanega, si v te namene naredijo nasade samo za te namene. Zelo enostavno lahko posušimo cvetje različnih rmanov, planike, preobjede, ostrožnika, bodoglavca, meglice ali šlajerja, sivke, raznih mrežic in še marsikatero trpežne trajnice. Pri tem moramo biti pozorni na pravo zrelost posameznih cvetov. Praviloma režemo cvetove po sončnem dnevu proti večeru, ko vsebujejo najmanj vode in niso mokri. Tudi večinoma cvetovi ne smejo biti prezreli, ker se sicer v času sušenja obletijo ali celo že razvijejo seme. Sušimo praviloma cvetna stebila povezana v male šopke in z glavicami obrnjene navzdol, da cvetovi ohranijo obliko in da cvetna stebila ohranijo čvrstost in se ne zvijejo. Sušimo v senci na zračnem mestu, da se barva čimbolj ohrani.

Pri posebno občutljivem in dragocenem cvetju pa si lahko pomagamo tudi s posebnimi metodami. Ena med njimi je sušenje posameznih cvetov, ki jih previdno zasujemo z navadno soljo. Pri tem sol zaradi svoje higroskopičnosti v enem ali dveh dneh iz cveta posrka vso vlago in tako je cvet hitro suh in ohrani obliko in barvo. Tako na primer lahko posušimo široke čašaste cvetove modrega kohovega svišča ali enciana, ki sodi med vrtno redkosti in je v drobnih zimskih šopkih še posebno dragocen. Tekst:

Jožica Golob-Klančič

univ. dipl. ing. hort.

Fotografije:

Mojca Rehar Klančič

univ. dipl. ing. agr.